

Abdullah Yaşar Erdoğan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

4.10.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ah Dilim Ah

Sus, susta kâr edelim biraz.
Ne kış dedin ne de yaz.
Demedin dışarıda var ayaz,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Çektiklerimi senden bilirim.
Mahşerde nasıl hesap veririm.
Şahitlik yapacakmış gözlerim.
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Susmak bilmedin mağaranda,
Kemiksiz dolandın yuvanda,
Mutluluk var sandın dünyada,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Hak hukuk dedin az bir zaman,
Ne çekti elinden tavan taban,
Bu dünya bilmez misin yalan,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Kimini horladın, kimini sormadın.
Hak emri dahilinde hiç olmadın.
Ulemalardan nasihat almadın.
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Varsın diskocusu, pankçısı, punkçusu,
Onlarla şimdilik yok Allâh korkusu,
Bulaştıysa sana da onların pis kokusu,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Cami kapısından girmeyenlere,
İçki, zevk, eğlence diyenlere,
Bazen uydun dünyalık asilere,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Sanma dünya sana miras kalacak.
Sanma senden hesap sorulmayacak.
Senin de tadına böcekler bakacak.
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Gel kâr eyle Yaşar'a dön.
Tek kurtuluş inan bu yön.
Bugün, yarın olacak dün.
Gel kâr eyle zarardan dön.

Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Aşk

Ağlayan gözleri güldüren,
Şarkılarda nağme olup öten,
Kanayan kalbe deva bulan,
Islatılmış dudak gibisin aşk.

Kimileri bilmez senin tadını.
Bazıları duymuştur adını,
Kimi senin için vurdu bağrını,
Masallardaki peri gibisin aşk.

Bal desem, bal hiç değilsin,
İnci, elmas, altın değilsin,
Lale, sümbül zaten değilsin,
Rüyalardaki umut gibisin aşk.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Aşk İstirabı

Gönlüme, aşkını beyan etsen bilemez,
Gönlüme, derdine dermen desen gülemez,
Gönlüme, dünyayı değiştirsen sevemez,
Aşk ıstırabı içinde yaşadıkça.

Gönlüme, ırmaklar göz yaşın desen ağlamaz,
Gönlüme, toprakları çöle döndü desen anlamaz,
Gönlüme, nefesim fırtınaydı desen de üşümez,
Aşk ıstırabı içinde yaşadıkça.

Gönlüme, yaşayan ölüsün deseler ağlamaz,
Gönlüme, çilen dolmuştur desen anlamaz,
Gönlüme, aşk kurbanı yazar desen okumaz,
Aşk ıstırabı içinde yaşadıkça.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Ayrımayın

Mor menekşe gülüne hasretim.
Yok ki Şu diyarlarda kıymetim.
Kızılmak, karasenir servetim.
Ayrımayın ne olur beni.

Ekmeğim aşım hepsi odur.
İçtiğim onun soğuk suyudur.
Onu sevmek büyük huyumdur.
Ayrımayın ne olur beni

Benim ruhuma işlemiş havası,
Bitmez oldu Şu ayrılık davası,
Kızılmak, karasenir sevdası,
Ayrımayın ne olur beni.

Meşelerin çayırların yeşeriyor,
Kızılmak kumsalda serinliyor,
Karasenirden esen serinletiyor,
Ayrımayın ne olur beni.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Biçare Daha

Yolu olmayan, derdi çok olan,
Yoksulluk içinde kıvranan,
Rahatlı nedir hiç görmeyen,
Biçare daha dayan köylüm.

Bir gün bu köylüm de gülecek,
Elbet rezillik sona erecek,
Az kaldı Hakk hakim olacak,
Biçare daha dayan köylüm.

Bizden sonra gelen mutlu olsun,
Bizimde su ve elektriğimiz olsun,
Senden sevmeye layık bir kulsun,
Biçare daha dayan köylüm.

Yaşar yazdıkça ağlar halimize,
Hakk nizamı hakim olsun bize,
Mutluluk ışığı dolsun gönlümüze,
Biçare daha dayan köylüm.

Horlandınız yıllarca, baba elinde,
Geri göründünüz dünya gözünde,
Mutluluk hakim olmalı yüzünde,
Biçare daha dayan köylüm.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Bitiyorum

Solmuş bir begonyayım.
Susuzluktan kıvraniyorum.
Sisli puslu her gecede,
Seni boş sokakta arıyorum.

Kızılığın kapladığı yerde,
Doğmak üzere ben beklerim.
Kara kışların ortasında,
Sıcaktan eriyen benim.

Lambanın fitili gibi,
Ağır ağır bitiyorum.
Deryadaki gemi gibi,
Rüzgarsızlıktan batıyorum.

Yanarım ben bu çileyle,
Ayaktayım hakk gücüyle,
Ayakta kaldık sevgisiyle,
Belimi doğrultacak gibiyim.

Bitiyorum zaman içinde,
Yokum bir harman içinde,
Azalma olmadı ki sevgimde,
Bu yaşta bitmemin derdi ne?

Abdullah Yaşar Erdoğan

Dertli Başım

Bir aradım, bulamadım!
Bir candaşa rastlayamadım,
Sahipsiz mi kalacak naşım?
Vay, vay benim dertli başım.

Yazmakta kalemim derdimi,
Kime verdiysem sevgimi,
Yıkıp geçtiler bendimi,
Vay, vay benim dertli başım.

İnsanız, insanca yaşamalıyız.
Dünyada, bugün var yarın yokuz,
Kalacağız bir gün aç susuz,
Vay, vay benim dertli başım.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Doğa Aşkı

Ben bir kelebek,
Uçuyorum, konuyorum.
Nerede görsem çiçek,
Onu doyasıya okşuyorum.

Sende dene doğayla aşkı,
Sende dene hayattaki farkı,
İşte o zaman seversin doğayı,
Bin nebze olur hayata katkı.

Ben hayranım doğaya,
Coşuyorum, oynuyorum.
Haykırmalıyım dünyaya,
Ben doğayı çok seviyorum.

Bir böceğe de sevdalanabilirsin,
Yüzündeki acı çizgileri silersin,
Doğaya aşkını bağır şu dünyaya,
Yeryüzündeki kötülükler silinsin.

Ben hayranım doğaya,
Konuyorum, uçuyorum.
Merhaba tatlı mutluluğa,
Onunla var olup coşuyorum.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Doğayla İnsan

Merhaba, yaşlısına, körpesine.
Moruna, menekşesine, meşesine.
Doğa, hep bağına basar insanı,
Senden ayrılık ölüm dercesine.

Sen ne nankörsün insanoğlu, sen.
Neden olursun düşünce istenmeyen?
Dünya boş bunu kimse anlamıyor,
Biriktiriyor bir şey götüremezken.

Ne zıt bir hayat ki, hep iç içe.
Biri yaşıyor hayatı gönlünce,
Biri açlık-yokluk içinde durur,
Mutludur bunlar, zenginlerce.

İnsan insanı diliyle susturur.
Güzelliği ise eliyle bozdurur.
Dur de Yarab şu bozgunculara,
Berrak suyu zalim bulandırır.

Güzellikler yüzünden katlanıyorum,
Malum yüzünden hep dertleniyorum,
Lanet olsun şu zalim beyinlere,
Bende duaya sığınıp yalvarıyorum.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Duymaz Bu Garip

Bana hayatı cennet bildirsen,
Gönül bahçesinden güller dersen,
Ufkun ötesinden selam söylesen,
Duymaz bu garip terk edilmiştir.

Kalbimi ferah kılsan sevemez,
Kapılar açık desen de giremez,
Gönül tufanı esse de üşümez,
Duymaz bu garip yuvasızdır.

Dünyayı toz pembe göstersen,
Hayatı bana cennet bildirsen,
Ay ışığını nur göstersen,
Görmez bu garip ayrılmıştır.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Düşünün

Yatla, kortla yaşayanlar.
Diskotekle, barla olanlar.
Losyon, parfüm kokanlar.
Düşünün birde dünyayı.

Ballı, börekli, çörekli sofralar.
Bonfile, pirzola, biftek yutanlar.
Şarapla, viskiyle sofranlar.
Düşünün bir de aç yatanları.

Muzu, kuzu, pazı, yazı yiyenler.
Bulguru, soğanı beğenmeyenler.
Müzikle, dansla hep eğlenenler.
Düşünün bir de Afrika'yı.

Son model araba isteyenler.
Yazlık, villa, saray diyenler.
Hayat paradır, aşktır diyenler.
Düşünün bir de açıkta yatanları.

İnsan doğduk, bizim yüreğimiz var.
Acılara dayanamayacak kadar dar.
Bak şu dünyaya, neler neler var.
Düşünün birde bunları vereni....

Abdullah Yaşar Erdoğan

Fakir Bekarı

Lokanta vitrininden doyarım,
Mankenlerden modaya uyarım,
Köprü altında geçer efkârım,
Rüyalara sığınan garip bekarım.

Evlenemedim başlık yüzünden,
Düştüm eski araba gibi gözden,
Yaşamayı duyarım yaşayandan,
Hasretle avunan garip bekarım.

Lüks hayatı hep merak ederim,
Mallbora değil izmarit içerim,
Huzur vermeyen malı neylerim?
Dertlerle avunan garip bekarım.

Bulicin, mont bilmem yırtık ceketim,
Köprü altı olmuş benim tek meskenim,
Karlara üstünde ayakkabısız da gezerim,
Rüyalara sığınan garip bekarım.

Çöp bidonlarına el atarım.
Yüklü mü kaldı katırlarım?
Soğuktan donsa da damarım,
Dertlerle avunan garip bekarım.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Gençlik Çağları

Neydi o gençlik yılları,
Aşmıştık nice dağları,
Dolaştığımız bütün bağları,
Unutulmaz gençlik çağları.

Gelin geliyor diye,
Çanak, çömlek kırardık.
Damat geliyor diye,
İğneyi cımbızı hazırlardık.

Düğünlerde halay kurardık,
Gece yüzük kimde oynardık,
Bu düzen bitmez sanırdık.
Unutulmaz gençlik çağları.

Köy gençliği, bir başka olur.
Geceleri hep sokakta durur.
Gündüzleri harman savurur,
Unutulmaz gençlik çağları.

Arkadaşlık, kardeşliktir,
Kardeşlik ciğer pareliktir.
Sermayesi yürekliliktir.
Unutulmaz gençlik çağları.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Gibi

Vurun bu bedenime, hak etmişti.
Ruh halveti ile, aşk-meşk etmedi.
Otlaklarda yaylıma çıkmış gibi,
Günü yemeyle içmeyle geçirdi.

Kâh evlat, kâh eş, dost demiş.
Hak-Hukuk aklına gelmemiş,
Kemiklerle oyalanan it gibi,
Nefsi için mücadele girmiş.

Ömrü boyunca, tonlar yemiş içmiş,
Bukalemun gibi, renklere girmiş,
Karıncayı ezen filler gibi,
Bedeni, boynu, ensesi, karnı şişmiş.

Vücudum, yarın karıncaya yem olacak,
Kuvvetli sandığım pazum, kof çıkacak,
Şu üç günlük dünyanın pisliği gibi,
Toprağa girince ortadan kaybolacak.

Ey gözüm, başım, burnum duyun bunu,
Boz sana oynanan bin bir türlü oyunu,
Özgürce uçan kuşlar gibi,
Mutlu ve hür vermelisin ahiret sorgunu.

Niceler geldi geçti, hani can Yunus?
Hakk'tan Nur inmiş, biraz okuyunuz,
Güllerde şakıyan bülbüller gibi,
Şu üç günlük dünyadan mutlu gidiniz.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Güzelleme

Hangi köyün güzelisin sen?
Endamın nazın bambaşka,
Hangi köyün güzelisin sen?

Elinde lezzet bulur aşların,
Ne güzel durur kalem kaşların,
Okşanmak ister gibi saçların,
Hangi köyün güzelisin sen?

Senin peşinde dolaşan beylere,
Boynu bükük seyreden gariplere,
Ateş salar olmuşsun yüreklere,
Hangi köyün güzelisin sen?

Abdullah Yaşar Erdoğan

Hani İnsandık?

Yuhlar sana ey insanoğlu,
Güneş hep üzerine doğdu.
Bize emanetler bumuydu?
Yuhlar sana ey ademoğlu.

Sen zavallının zavallısı,
Olma dünyanın sevdalısı,
Kurtuluştur iman davası,
Hakk'a dön ey ademoğlu.

Hani bizler insandık, insan.
Yaptıklarımızı yapmaz hayvan.
Ne götüreceğiz ki bu dünyadan?
Kendine gel ey ademoğlu.

Akılsızdır hayvanlar bilirsin.
Onlardan sana medenilik gelsin.
Belki o zaman şükredersin.
Hakk'a dön ey ademoğlu.

İnsanız der insana benzemezsin.
Hayvanlar bile şükürde bilesin,
Hakk yoksa gönlüde değersizsin.
Özüne dön ey ademoğlu.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Hasretim

Köyümün dağındaki gülüne,
Telli duvaklı gelinlerine,
Eli hamurlu güzeline.
Hasretim, hasretim köyüme.

Soğuşuna sığına, kışına yazına,
Kırlarda koyununa, kuzusuna,
Ekinine çavdarına harmanına,
Hasretim, hasretim köyüme.

Dağdaki güzel keklik sesine,
Çayırına, çimenine, meşesine.
Sevmişim ben onu delicesine.
Hasretim, hasretim köyüme.

Tek minareli taştan camisine.
Okuluna, mektebine, mertebesine,
Bağlardaki bülbüller sesine.
Hasretim, hasretim köyüme.

Huzur akan çeşmelerine,
Burcu kokan bahçelerine,
Mavi, yeşil, mor taşlarına,
Hasretim, hasretim köyüme.

Kerpiç yapıli evlerine,
Hoş gelen şivelerine,
Kinsiz olan yüreklerine,
Hasretim, hasretim köyüme.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Hayranım

Orağına, tırpanına,
Samanına, otağına,
Mis kokan toprağına,
Hayranım hayranım.

Kavağına, davarına,
Allı güllü duvağına,
Alın terli toprağına,
Hayranım, hayranım.

Nasırlı, pamuk eline,
Tatlı, manalı sözlerine,
Sürmesiz gözlerine,
Hayranım, hayranım.

Yayıık ayrıranına,
Ayrıranlı pilavına,
Kepekli yufkana,
Hayranım, hayranım.

Testi dolu suyuna,
Pınarına, kuyuna,
İmeceli huyuna
Hayranım, hayranım.

Sen benim köyümsün,
Şönmeyen bir özümsün.
İlk ve son sözümsün,
Hayranım, hayranım.

Bozulma, hep öyle kal.
Verme gayri, biraz al.
Herkeseye sunarsın bal,
Hayranım, hayranım.

Abdullah Yaşar Erdoğan

İstiyorum

İstiyorum Allah'tan;
Bir dilim ekmek,
Bir bardak su.
Bir avuç gökyüzü,
Bir karış toprak.

Ben para, pul, şöhret,
İstemem, istemiyorum.
Çekme bana serenat,
Böyle ölmek istiyorum.

İstiyorum Allah'tan,
Doktorum güneş olsun,
İlacım tabiat suyu olsun,
Hastanem dağlar olsun,
Eğlencem sevmek olsun,
Son isteğim toprak olsun.

Ben kentte, kasabada,
Yaşamak istemiyorum.
Şu kalabalık dünyada,
Ben böyle ölmek istiyorum.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Kardeştik

Sana kardeşim dedim, canımdın.
Sen her zaman benim baş tacımsın,
Sense beni, çamurlarda bıraktın,
Neyleyim senin kardeşliğini?

Beni öylece naarsız bıraktın,
Bataktan kurtulmaz mı sandın?
Beni sen kardeş mi saymadın?
Neyleyim senin kardeşliğini?

Az mı elik omak oynamıştık?
Aynı atı altında yaşamıştık,
Neden böyle bizler yabancılaştık?
Neyleyim senin kardeşliğini?

Sanma bu dünya, senin olacak,
Bu canında elbet bir gün solacak,
Kalbine topraklar da dolacak,
Neyleyim senin kardeşliğini?

Çok değil sadece, sevgini istedim,
Beni de kardeş bil, sevsene dedim,
Sen dünya nimetini, çok sevdin,
Neyleyim senin kardeşliğini?

Yoğrulduk aynı toprak ve suda,
Ölüm bulur bizi de bir kuytuda,
Mutlu giden olmadı ki dünyada,
Neyleyim senin kardeşliğini?

Abdullah Yaşar Erdoğan

Kızılırmak Karasenir

Mor menekşe, gülüne hasretim.
Yok ki bu diyarlarda kıymetim.
Kızılırmak, karasenir servetim,
Ayırmayın ne olur beni.

Ekmeğim aşım hepsi odur,
Onu sevmek güzel huydur,
Ne olur sesimi ona duyur,
Ayırmayın ne olur beni.

Ruhuma işlemiş onun havası,
Bitmez mi ayrılıklar davası,
İçimdedir onun koca sevdası,
Ayırmayın ne olur beni.

Meşelerin, çayırların yeşeriyor,
Kızılırmak kumda güneşliyor,
Etrafında koyun kuzu meleşiyor,
Ayırmayın ne olur beni.

İman aşkım, oralarda can buldu,
Gönlüm İslâm'a burada taht kurdu,
Karasenir'e gömün bu aciz vücudu,
Ayırmayın ne olur beni.

Mekanımdır, doğduğum yer orası,
Ara sıra gelir burnuma havası,
Hele yeşermişse inallı ovası,
Ayırmayın ne olur beni.

Nasihatimdir, köyüme götürün beni,
Kızılırmak'ta yıkamıştım bu teni,
Karasenir'den seyredeyim geleni,
Ayırmayın ne olur beni.

İstemem, dünya nimeti sizin olsun,
Yeter ki gönlüm istediği yerde olsun,
Bırakın, bu canım orada son bulsun,
Ayırmayın ne olur beni.

Kimsenin çokluğu beni ilgilendirmedir,
Asıl beni yokluk içindeki ilgilendirdi,
Benim yokluğumda Karasenir'di,
Ayırmayın ne olur beni.

Kışı da güzel, yazı da güzeldir,
Bu sevda sadece benim isteğimdir,
Yanan ten değil yüreğimdir,
Ayırmayın ne olur beni.

Yaşar'dır beton yığınları sıktı.
Şu yığınlar içinde candan bıktı,

Kismette oradan ayrılık çıktı.
Ayırmayın ne olur beni.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Korkuyorum

Yere basmaya, nefes almaya,
Yemek yemeye, sular içmeye,
Yatıp kalkmaya, durup bakmaya
Her şeyden çok korkuyorum...

Bilmeden bir zerreyi incitmekten.
Görmeden bir canlıyı ezmekten.
Bilinçsizce tabiatı bozmaktan,
Her şeyden çok korkuyorum.

Kâinatın sahibini gücendirmekten.
Resûlullah'ı takip edememekten.
Yaratılmanın amacını sezememekten,
Her şeyden çok korkuyorum.

Çayır, çimen, koyun, kuzudan.
Tarla, bahçe, koskoca çölden.
Bir kerpiç, bir tuğla, bir taştan,
Her şeyden çok korkuyorum.

Sonsuz gök yüzünden, semadan.
Kardan, kıştan, selden, rüzgardan.
Boşlukta yüzen bulutlardan,
Her şeyden çok korkuyorum.

Sevgiden, nefretten, kinden.
Zalim, masum, katillerden.
İhtiyar, genç, çocuklardan.
Her şeyden çok korkuyorum.

Korkmadığım tek yer mezar.
Orada zalimlere azap var.
Şerden korkuyorum,
Ölmekten korkmuyorum.
Yaptıklarımın hesabı sorulacak.
Cennetlik, cehennemli ayrılacak.
Korkum üç günlük şu dünyadan,
Âhret âlemine hepimiz gideceğiz.
Alnım ak çıkmaktır tek dileğim.
O zaman mutlu olacaktır yüreğim.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Köylü

Efendilerin efendisi köylüm.
Şehirdeki hayatı da gördüm.
Kalabalıkta eridim bittim.
Sen temiz havaya devam köylü.

Ne güzelmiş traktörle gezmek,
Neyi hallediyor ki bar, diskotek,
Köyde giyilir şalvar, kentte etek,
Sen taze peynire devam köylü.

Apartman dediler merdivenler dar.
Eşyalar çıkmadıkça Allah'a yalvar.
Bak köyde nede güzel hayat var,
Sen taze yufkaya devam köylü.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Köylüm

Şu sendeki asalet yeter be köylüm,
Zamanın hepsi senin, sınırlama yok.
Seninle vardır, seninle çoşar özüm,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Emeğin toprağa karışır beklersin,
Bir sene, ah bile demez emeklersin,
Gönlü hoş, güzellik sadece sensin.
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Gürültü, his şehrin havası pis,
Köylümün yufkası ne de nefis,
Batsın sizin bar-diskoteğiniz,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Kırmızı başlıklı tarlalar seninle,
Kendin dikip, kendin yersin elinle,
Yanık, yanık söylemekte dilinle,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Yinede övülmüyor bu büyük şehir,
Binler üst üste çekmekte kahr,
Mis de kokardı hanin senin ahır,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Cadde cadde, sokak sokak bölmüşler,
Her insana bir metre yeşil vermişler,
Senden kopanın tabiatını değiştirmişler,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

İlmin mertebesine, bağrında da ulaşılır,
Sakin çalışmakla çok şeyler başarılır,
Dünyanın göbeğine bir de çivi çakılır,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Yıldım, usandım şu betonlar arasında,
Çok insan gördüm ki, köy sevdasında,
Kimileri de hapis kalmış anısında,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Suskuun toplumların, hasret bendesi,
İnsanlığın ayakta duran tek dengesi,
Varoluşun, varlığın aslen gözdesi,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Ellerinle pişir, her nebatat tat bulur,
Yüreğine giren büyük hazineler bulur,
Yıkılmaz bir bendin abidesi gibi durur,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Şair Yaşar, alışamadı şu şehire,
Yüreği dönmüş, bozuk kevgire,

Dönmek için can atar sizlere,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Köyüm

Atalarım, soyum senin koynunda.
Ayak izleri var dağında taşında.
Alın terleri kokuyor toprağında.
Sen içimdeki yarasın köyüm.

Emekledim toprağında dizin dizin.
Gurbet vermez, varmam için izin.
Dünya, âlem, uzay sizlerin olsun,
Sen içimdeki yarasın köyüm.

Şerefli Davutludur senin adın.
Bir başka dünyada senin tadın.
Betonlar arasında bedbahtım.
Sen içimdeki yarasın köyüm.

İsterim toplansın bütün dostlar.
Çok kişiyi doyurur o topraklar.
İnanıyorum dönecek ahbablar.
Sen içimdeki yarasın köyüm.

Koyun kuzu dağında gezinir.
Seni andıkça yüreğim delinir.
Oradan şehir başka görünür.
Sen içimdeki yarasın köyüm.

Oturun be dostlar, yeriniz rahat.
Göründüğü gibi değil, yok hayat.
Kösüz yaşam bilin çok ki sakat.
Sen içimdeki yarasın köyüm.

Yaşar'dır bu, anmadan edemez.
Seni yaşamayan seni bilemez.
Alınmaz oldu şehirde nefes.
Sen içimdeki yarasın köyüm.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Memleketim

Adana, Antalya yeşiller diyarı,
Adıyaman, Artvin canlar serdarı,
Afyon, Aydın zeybekler mekanı,
Ne güzeldir canım memleketim.

Ankara Anadolu'nun göz bebeği,
Amasya, Ağrı bükülmez bileği,
Balıkesir, Bilecik Osmanlı otağı,
Ne güzeldir canım memleketim.

Bingöl, Bitlis Anadolu incisi,
Bolu, Bursa yeşillik birincisi,
Çanakkale destanlar beldesi,
Ne güzeldir canım memleketim.

Çankırı, Çorum iller cilvesi,
Denizli, Burdur Eğe'nin sesi,
Diyarbakır, Elazığ güney efesi,
Ne güzeldir canım memleketim.

Edirne Türkiye'nin batı kalesi,
Erzincan, Erzurum doğu gözdesi,
Eskişehir, Gaziantep yiğit beldesi,
Ne güzeldir canım memleketim.

Giresun, Gümüşhane ülkemin neşesi,
Hakkari, Hatay kalbimizin köşesi,
İçel, Isparta meyve ve gül reçetesi,
Ne güzeldir canım memleketim.

İstanbul, başlı başına can kaynağı,
İzmir, Kars Türkiye'nin iki yanağı,
Kastamonu, Kayseri bal kaymağı,
Ne güzeldir canım memleketim.

Kırıkkale, Kırşehir ozanlar beldesi,
Kocaeli, Kırklareli Marmara neşesi,
Konya; Anadolu'nun iman beldesi,
Ne güzeldir canım memleketim.

Kütahya, Malatya Türkiye'nin kâhyası,
Manisa, K.Maraş Hakk yoldadır davası,
Mardin, Muş estirir mutluluk havası,
Ne güzeldir canım memleketim.

Nevşehir, Niğde dünya gözdesi,
Ordu, Rize Karadeniz'in incisi,
Sakarya Necip Fazıl'ın özdesi,
Ne güzeldir canım memleketim.

Samsun, Sinop Karadeniz ağası,
Sivas, Siirt Anadolu iman davası,

Tekirdağ, Trabzon deniz havası,
Ne güzeldir canım memleketim.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Ne Zaman

Dur elim, sus dilim.
Bakma iki gözüm.
Hakkınız mı var sanki?
Ne zaman iman ettiniz ki?

İçme sulardan, yeme otlardan.
Geçme Allah'a ait topraklardan,
Hangi hakla inat edersin ki?
Ne zaman Hakk hukuk dedin ki?

Vurma kalbim, çalışma beynim.
Nefes almasana ey ciğerim.
Hangi hakla hizmettesiniz ki?
Ne zaman imana geldiniz ki?

Sevme gönlüm, gülme yüzüm.
Yerinden çıkmasana sözüm.
Hangi hakla inat edersiniz ki?
Ne zaman Hakk'a baş eğdiniz ki?

Tutma elim, akma kanım.
Taşsana ey deli sabrım.
Hangi hakla inattasınız ki?
Ne zaman baş eğdiniz ki?

Acizsin işte kulluk edemedin.
El açıp Rabbim hiç demedin.
Durmadan dünyalık istedin.
Yeter artık, değsin alnın secdeye,
İşte o zaman yükselirsin her mevkie.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Öğretmenime

Bir anam, bir babam,
Bir de öğretmenim.
Bir vatanım, bir atam,
Bir de kitaplarım.

Ne güzeldir ne güzel,
Okumak ömre bedel,
Bütün öğretmenlere,
Kucak dolusu sevgiler.

Bir kardeşim, bir büyüğüm,
Bir de vefalı öğretmenim.
Bir kalemim, bir defterim,
Bir de tahtam ve tebeşirim.

Ne güzeldir ne güzel,
Okumak ömre bedel,
Bütün öğretmenlere,
Kucak dolusu sevgiler.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Ölünce

Sesim dalda öten bir kuş,
Ruhum fezada yüksek uçuş.
Artık o huzuru bulmuş,
Bu dünyadan uzak, uzak.

Belki benden zerre bir çiçek,
Şu gözlerime belki de böcek.
Toprakta dört mevsim görecek,
Saçlarım mezarda örük, örük.

Oflayacak yaprak yaprak sırdaşım,
Kara toprak sulayacak göz yaşım,
Ben de bir gün elbet öleceğim,
Kokacak bedenim, toprak, toprak.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Servetim

Avuntum, hayalim.
Özlemim ıstırabım.
Sensiz ben bedbahtım.
Doğam servetim benim.

Bağrıma bastım, şu yeşilliği,
Coşmalıyım, unutmalı benliği,
Doğayla yaşarım ben şenliği,
Doğam servetim benim.

Hep nefes, nefes, içime dol.
Hayatımda önüme uzun yol,
Her dakikasını içime dol,
Doğam servetim benim.

Sensin anam, babam, sevgilim.
Seninle var oluyor bu benliğim.
Kucağında oynamaktır dileğim.
Doğam servetim benim.

Az gelir bana, engel, mani setler.
Durduramaz ki akışımı bentler,
Doğa kucağında bitiyor derler.
Doğam servetim benim.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Sevgim

Dağlardan büyük benim aşkım.
Denizlerden geniş benim gönlüm.
Okyanuslar kadar benim sevgim.
Çünkü; dağdan denizden de büyüğüm.

Dağ der doruklarıma çıkamazsın.
Deniz der ufuklarıma varamazsın.
İkisi de küçük kalır benim yanımda,
Çünkü; dağdan denizden de büyüğüm.

Ben Hakk yoluna verdim benliğimi,
Yükseklerden seyredirim denizi,
Siz boşa yormayın kendinizi,
Çünkü; dağdan denizden de büyüğüm.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Şereflî Davutlu

Şereflî Davutlu adı, köyüm.
Hasretinle doludur özüm.
Başka güzellik görmez gözüm.
Sen, sen bir başkasın köyüm.

Nihayetinde sende olan elde de var,
Sende olup da onlarda olmayan var.
Sen de ben varım, bende sen var.
Sen, sen bir başkasın köyüm.

Düğünlerin olur zurnalı davullu,
Köyümün adıdır Şereflî Davutlu,
Bütün insanların hepsi mutlu,
Sen, sen bir başkasın köyüm.

Hasret bağrımda oldu kor,
Sensiz gurbeti bana sor,
Senden ayrı hiç olmuyor,
Sen, Sen bir başkasın köyüm.

Bağınla, dağınla, taşınla.
Genç, çocuk, yaşlılarınla,
Kalbimden çıkmayan adınla.
Sen, Sen bir başkasın köyüm.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Yavrum

Minicik, tefecik ellerin.
Simsiyah, tatlı gözlerin.
Nağmeler söyler dillerin.
Sen bir hayatsın yavrum.

Sana dünyalar feda olsun.
Gönlün hep neşeyle dolsun.
Mutluluğa giden yolsun.
Sen bir meleksin yavrum.

Tertemiz kalbin, yüreğin var.
Geleceğe koşacak dermanın var.
Sende bitmeyecek, sevgi de var.
Sen bir çiçeksin yavrum.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Yazgı

Yüreklerden gelen dile,
Eğer üzdüysen bile bile,
Küsmem, darılmam sana,
Yine yanarım sevgiyle.

Hasletim bu yanmakmış.
Acılar içinde ağlamakmış.
Kimseye gücendiğim yok,
Çile çekmek yazgımmış.

Kaderde olan gelir başa,
Verilen emek gitmez boşa,
Sen mutlu olmaya bak,
Lüzum yok boş yere telaşa.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Yazıklar Olsun

Ölmeyecek gibi mal biriktirene.
Yeri göğü hesabına ektirenlere,
Mazlumlara, gariplere çektirene,
Yazıklar olsun, yazıklar olsun.

Sünneti seniyeden ayrı olana,
Sapık yollara balıklama dalana,
Evrenin amacını anlamayana,
Yazıklar olsun, yazıklar olsun.

Gönülleri Yaratan'a açmayana.
Adaletsizlik yolundan kaçmayana.
Sırt çevirmişse dosta akrabasına,
Yazıklar olsun, yazıklar olsun.

Var mı gidip te tekrar dönen?
Öldü, ben ölmeyeceğim diyen.
Yaşamı, ölümü far edemeyene
Yazıklar olsun, yazıklar olsun.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Yemin Ettim

Gül bahçesinden güller dermeye.
Aşk pınarından sular içmeye,
Yalan dünyayı sevmemeye,
Yemin ettim, yemin ettim.

Ümitsiz, çaresiz sensiz yaşarken,
Geçmişimden hep kaçarken,
Doyasıya sevmeye, sevmeye,
Yemin ettim, yemin ettim.

Hayat yolunda yalnız kalmışken,
Çok zamandır çile çekmişken,
Yetti artık, şimdi gülmeye,
Yemin ettim, yemin ettim.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Zor

Bir yanda açlık, bir yanda da bolluk.
Acımasız, vicdansız bir düzen kurduk.
Batı, batı deyip hep haksızı savunduk.
Bizler zor adam oluruz canım..

Zalime destek, mazluma köstek.
Haram mı, helal mi bilmez isek,
Hayasızlığı başa fes eder isek,
Bizler zor adam oluruz canım..

Darda iken Allah demişsek,
Mazlumun hakkını yemişsek,
Domuzların maşası olmuş isek,
Bizler zor adam oluruz canım..

Alın teri ile sofrayı kurmamışsak,
İçkiyi, kumarı, fuhşu savunmuşsak,
Putperestler gibi puta tapmışsak,
Bizler zor adam oluruz canım..

Kalp gözünü kapatmışsak,
Hakk için koşmamışsak,
Adaletsizliğe susmuşsak,
Bizler zor adam oluruz canım..

Abdullah Yaşar Erdoğan